

İki Kirpik Arasında

– Ümit Seyhan · 06 Haziran 2019

iki kirpik arasında büyüttüm seni
iki kirpik arasında yaşattım
ne zaman öpmek istesem gözlerinden
iki kirpik arasında kökleri damlalarda
bembeyaz nilüferler yeşerttim

lacivert ormanlarda sakladım seni
sen hiç benim denizlerimde
nasıl batar gün görmedin
ne renktir gökyüzüm
nasıl doğar ay gecemde
nasıl kandırır göçmen kuşlar beni
ne vaatler verirler
Ne git ne kal demedin

hiç çiçeğini dökmeyen
mor, sarı, beyaz akasyalı
sokağımdan geçmedin
oysa her salkımın yere düşerdi gölgesi
her gölgeye bir orkestra
bir şarkı çalarlardı hiç tekrarı olmayan
her yüreğin ezberinde ki gibi

kilidi eski bir kapım vardı ahşaptan
yaşlı yüzü dağlara bakan
kır çiçeklerim, vişne ağacım vardı
serçelerle oynaşan.
her kederim kapı önünde serinlerdi
seni terlerdi düşlerim
seni anlatırken rüzgar
güllerim yaprak dökerdi

iki kirpik arasında geçti onca yıl
iki kirpik arasındır aslında
koscaca sandığın ömür

iki kirpik arasında yalnızlıklar
sen ben sevda diye bölünür
ve bilmezsin
her şey tam olsada
bölünmüş bir yalnızlık
sessiz sedasız nasıl öldürür..
ümit seyhan